

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ НЕМАЧКЕ О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА И СТВАРИ У МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о превозу путника и ствари у међународном друмском саобраћају, сачињен у Лајпцигу, 23. маја 2013. године, у оригиналу на српском и немачком језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о превозу путника и ствари у међународном друмском саобраћају у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ НЕМАЧКЕ

О

**ПРЕВОЗУ ПУТНИКА И СТВАРИ
У МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ**

Влада Републике Србије

и

Влада Савезне Републике Немачке

(у даљем тексту: „стране уговорнице”),

у жељи да на основу узајамне користи допринесу развоју трговинских и економских односа,

са циљем да на основу реципроцитета и узајамне користи олакшају и регулишу превоз путника и ствари у међународном друмском саобраћају између две државе и у транзиту преко њихових територија,

споразумеле су се о следећем:

Глава I

Уводна одредба

Члан 1.

Предмет споразума

Овим споразумом уређује се, у складу са националним законодавством страна уговорница, превоз путника и ствари у међународном друмском саобраћају између Републике Србије и Савезне Републике Немачке (билатерални превоз), превоз у транзиту преко њихових територија, као и превоз из трећих земаља и у треће земље који обављају превозници који су у државама страна уговорница овлашћени за обављање тих превоза.

Глава II

Превоз путника

Члан 2.

Дефиниције

(1) Превоз путника, у смислу овог споразума, јесте превоз путника и њиховог пртљага аутобусима. Ово се односи и на вожње празним возилом у вези са овим превозним услугама.

(2) Аутобусима се сматрају моторна возила која су по својој конструкцији и опреми намењена за превоз више од девет путника, укључујући и возача.

Члан 3.

Линијски превоз

(1) Линијски превоз јесте редовни превоз путника који се обавља одређеним итинерером, по унапред утврђеним и објављеним редовима вожње, ценама и условима превоза, при чему се путници могу укрцавати и искрцавати на унапред одређеним станицама.

(2) Под линијским превозом, у смислу овог споразума, подразумева се, независно од тога ко одређује одвијање вожњи, и редовни превоз одређених категорија путника, уз искључење других путника, ако постоји карактеристика линијског превоза у складу са ставом 1. овог члана. Ти превози, а посебно превоз запослених до места рада и од места рада до места становања, као и превоз ученика до образовне установе и од ње до места становања означавају се као „посебни облици линијског превоза”.

(3) За обављање линијског билатералног или транзитног превоза потребна је дозвола надлежних органа држава обе стране уговорнице. Дозвола се издаје уз обострану сагласност, а у складу са одредбама националног законодавства државе стране уговорнице. Дозвола може да се изда са роком важења до пет година.

(4) За измене итинерера, станица, редова вожње, цена и услова превоза, подуговарача у смислу члана 6. став 1. овог споразума, као и за престанак обављања превоза, потребна је претходна сагласност надлежних органа држава обе стране уговорнице. У случају једностраног престанка обављања превоза довољна је претходна сагласност надлежног органа државе стране уговорнице на чијој територији се налази пословно седиште превозника. Наведени орган о томе обавештава надлежни орган државе друге стране уговорнице.

(5) Захтев за успостављање линијског превоза и захтеви из става 4. овог члана подnose се надлежном органу државе стране уговорнице на чијој територији се налази пословно седиште превозника. Наведени орган доставља одобрени захтев надлежном органу државе друге стране уговорнице.

(6) Захтеви из ст. 3, 4. и 5. овог члана садрже следеће податке:

1. име и презиме или назив и пуну адресу превозника који подноси захтев, а по потреби исте те податке подуговарача у смислу члана 6. став 1. овог споразума,
2. врсту превоза,
3. период за који се тражи дозвола,
4. период у којем се обављају вожње као и број вожњи (нпр. дневно, недељно),
5. ред вожње,
6. детаљан опис итинерера уз навођење станица и граничних прелаза,
7. дужину линије у километрима за вожњу у одласку и за вожњу у повратку, у случају успутног укрцавања и искрцавања путника током путовања и дужину деоница,
8. скицу итинерера за који се тражи дозвола, са обележеним станицама,
9. време управљања моторним возилом и одмора возача,
10. цене и услови превоза (тарифе).

(7) Приликом решавања по захтевима из ст. 3, 4. и 5. овог члана надлежни органи могу тражити и додатне податке.

(8) Мешовита комисија из члана 18. овог споразума може утврдити и додатне податке и услове које сматра потребним.

Члан 4.

Наизменични превоз

(1) Наизменични превоз јесте превозна услуга у оквиру које се превозе унапред формиране групе путника за више туристичких вожњи, од истог места поласка до истог места одредишта. Под местом поласка и местом одредишта подразумева се место почетка путовања и место одредишта путовања, као и места која се налазе у кругу до педесет километара. Ове групе чине путници који су обавили вожњу у одласку а враћају се каснијом вожњом на место поласка. Прва вожња у повратку и последња вожња у одласку, у низу наизменичних вожњи, јесу вожње празним возилом.

(2) На сврставање превозне услуге у наизменични превоз нема утицаја чињеница да се путници, уз сагласност надлежних органа државе стране уговорнице или држава страна уговорнице, изузетно од става 1. овог члана, у повратку придруже некој другој групи.

(3) За обављање наизменичног превоза путника потребна је дозвола коју издаје надлежни орган државе друге стране уговорнице. Захтев за издавање дозволе превозник подноси надлежном органу државе друге стране уговорнице, најмање 30 дана пре успостављања превоза.

(4) Захтеви за издавање дозволе за обављање наизменичног превоза из става 3. овог члана, осим података из члана 3. став 6. овог споразума, садрже и датуме путовања, број вожњи и податке о месту и хотелима или другим објектима у којима ће путници бити смештени за време свог боравка, као и о трајању боравка.

(5) Мешовита комисија из члана 18. овог споразума може утврдити услове за успостављање либералнијег режима обављања наизменичног превоза путника или предложити размену контингената дозвола за наизменични превоз.

Члан 5.

Повремени превоз

(1) Повремени превоз јесте превоз који није обухваћен дефиницијом линијског превоза из члана 3. став 1. овог споразума, нити дефиницијом наизменичног превоза из члана 4. став 1. овог споразума.

(2) За обављање повремених билатералних или транзитних превоза није потребна дозвола у случају:

1. кружних вожњи затворених врата чије се место поласка и место одредишта налази на територији државе у којој је аутобус регистрован, при чему се током целог путовања превози иста група путника,

2. превоза код којих је вожња у одласку са путницима, а вожња у повратку се обавља празним аутобусом,

3. превоза код којих се вожња у одласку обавља празним аутобусом, како би се група путника коју је у доласку довео превозник на територију државе одредишта, поново укрцала у аутобус истог превозника и вратила на место поласка.

(3) При обављању повремених превоза путника није дозвољено успутно укрцавање и искрцавање путника, осим ако то одобре надлежни органи државе стране уговорнице.

(4) За обављање повремених превоза који нису у складу са одредбама става 2. овог члана, потребна је дозвола надлежног органа државе друге стране уговорнице. Захтев за издавање дозволе превозник подноси непосредно надлежном органу државе друге стране уговорнице. Захтев треба поднети најмање 30 дана пре успостављања превоза.

(5) Захтеви из става 4. овог члана садрже следеће податке:

1. име и презиме или назив и пуну адресу превозника и, по потреби, организатора путовања који је издао налог за превоз,
2. сврху путовања,
3. назив државе у којој је формирана група путника,
4. место поласка и место одредишта вожње, итинерер са обележеним граничним прелазима уз навођење држава преко чијих територија се обавља транзит без укрцавања и искрцавања путника,
5. датуме вожње у одласку и повратку уз навођење да ли ће се вожња обављати са путницима или без њих,
6. време управљања моторним возилом и време одмора возача,
7. регистарске ознаке аутобуса који ће се користити и број седишта.

(6) Мешовита комисија из члана 18. овог споразума може утврдити додатне податке које сматра потребним. Она се договара о контролним документима за повремене превозе за чије обављање није потребна дозвола.

Члан 6.

Дозвола за превоз путника и забрана каботаже

(1) Дозволу из члана 3. став 3, члана 4. став 3. и члана 5. ст. 3. и 4. овог споразума може користити искључиво превозник коме је издата. Дозвола се не може преносити другом превознику, нити се може, у случају повремениг превоза, користити за друга моторна возила, осим за она за која је издата. У оквиру линијског превоза, превозник коме је издата дозвола може ангажовати подуговораче са седиштем на територији једне од страна уговорница. Подуговорачи треба да буду наведени у дозволи и дужни су да носе са собом оригинални примерак дозволе.

(2) Превоз путника од места поласка до места одредишта која се налазе на територији државе једне стране уговорнице не може се обављати аутобусима регистрованим на територији државе друге стране уговорнице (забрана каботаже).

Глава III

Превоз ствари

Члан 7.

Превоз ствари за чије је обављање потребна дозвола

(1) За превоз ствари у комерцијалне сврхе између територије државе стране уговорнице на којој је регистровано моторно возило и територије државе друге стране уговорнице (билатерални превоз) и превоз ствари у транзиту преко територије државе друге стране уговорнице превозницима је потребна дозвола надлежног органа државе те стране уговорнице.

(2) Дозвола није потребна за превоз који је, на основу међународних споразума који су обавезујући за обе стране уговорнице, ослобођен од обавезе поседовања дозволе.

Члан 8.

Дозвола за превоз ствари и забрана каботаже

(1) Дозвола из члана 7. овог споразума је непреносива и издаје се на име превозника који су према прописима државе стране уговорнице на чијој територији је регистровано моторно возило овлашћени за обављање превоза ствари у међународном друмском саобраћају.

(2) Дозвола је потребна за свако теретно возило и за свако вучно возило. Она истовремено важи и за приколицу или полуприколицу независно од државе регистрације приколице или полуприколице.

(3) Дозвола важи за једну возњу која обухвата одлазак и повратак (појединачна дозвола) или за неограничени број возњи у периоду од 13 месеци од почетка сваке календарске године (временска дозвола).

(4) Превози између територије државе друге стране уговорнице и треће државе су дозвољени једино ако се при томе кроз државу у којој је моторно возило регистровано вози уобичајеним путем који није обавезно увек и географски најкраћи или ако су за то договорене посебне дозволе. Појединости утврђује Мешовита комисија из члана 18. овог споразума.

(5) Превоз ствари између два места која се налазе на територији државе једне стране уговорнице није дозвољен превозницима са пословним седиштем на територији државе друге стране уговорнице. О изузецима за коришћење специјалних возила може се договорити у оквиру Мешовите комисије из члана 18. овог споразума.

(6) За превоз ствари у комерцијалне сврхе у складу са овим споразумом потребан је товарни лист који по свом облику мора одговарати међународно уобичајеном обрасцу.

Члан 9.

Превоз ствари за чије обављање није потребна дозвола

(1) Изузетно од члана 7. овог споразума без дозволе се обављају следећи превози:

1. превоз моторним возилима чија највећа дозвољена маса, укључујући приколицу или полуприколицу не износи више од 3,5 тоне,
2. превоз оштећених возила у државу регистрације због разлога безбедности у саобраћају,
3. возња празног теретног возила послатог да замени возило које се покварило у другој држави, као и повратна возња празног возила после поправке,
4. превоз медицинског материјала и опреме за помоћ у хитним случајевима, пре свега, у случају природних катастрофа или у хуманитарне сврхе,
5. превоз за сопствене потребе, ако су испуњени услови које је утврдила Мешовита комисија из члана 18. овог споразума,
6. превоз посмртних остатака умрлих,

7. превоз поште,
 8. комбиновани превоз ствари, ако су испуњени услови које је утврдила Мешовита комисија из члана 18. овог споразума.
- (2) Мешовита комисија из члана 18. овог споразума може предложити проширење списка превоза из става 1. овог члана.

Члан 10.

Издавање и додела дозвола

- (1) Дозволе потребне за превознике са пословним седиштем на територији Републике Србије издаје надлежни орган Савезне Републике Немачке, а додељује надлежни орган Републике Србије или други орган којег је овластио надлежни орган.
- (2) Дозволе потребне за превознике са пословним седиштем на територији Савезне Републике Немачке издаје надлежни орган Републике Србије, а додељује надлежни орган Савезне Републике Немачке или други орган којег је овластио надлежни орган.

Члан 11.

Број, садржина и образац дозволе

- (1) Надлежни органи држава страна уговорница, на предлог Мешовите комисије, утврђују број дозвола за превоз ствари и размењују контингенте на годишњем нивоу. Мешовита комисија из члана 18. овог споразума може, по потреби, изменити договорени број дозвола.
- (2) Мешовита комисија из члана 18. овог споразума предлаже образац дозволе.

Глава IV

Посебне одредбе

Члан 12.

Дажбине

Приликом обављања превоза и вожњи празних возила на основу овог споразума, свака страна уговорница је ослобођена од плаћања отпремних и увозних дажбина које се наплаћују у складу са националним законодавством држава страна уговорница, као и обавезе поседовања дозволе за увоз следећих ствари на територију државе друге стране уговорнице:

1. горива које се превози у главним резервоарима предвиђеним и серијски уграђеним за дотични модел моторног возила, као и у резервоарима за гориво за расхладне уређаје,
2. мазива које се налази у моторном возилу и које одговара нормалној потреби за погон током превоза,
3. резервних делова и алата за поправљање моторног возила којим се обавља међународни превоз. Неупотребљени резервни делови, као и замењени стари делови поново ће се извести, уништити или ће бити третирани у складу са царинским прописима државе дотичне стране уговорнице.

Члан 13.

Контрола возила

Дозволе, контролни документи или други потребни документи морају се током свих вожњи налазити у возилу и на захтев показати представницима надлежних контролних органа држава страна уговорница. Пре отпочињања вожње потребно је уредно попунити контролна документа.

Члан 14.

Поштовање саобраћајних прописа

(1) Возила регистрована на територији државе једне од страна уговорница морају на територији државе друге стране уговорнице бити у складу са прописима те стране уговорнице у погледу масе, димензија и осовинског оптерећења.

(2) Ако укупна маса возила, укључујући приколицу или полуприколицу, димензије или осовинско оптерећење износе више од дозвољене вредности које су прописане на територији државе једне стране уговорнице, неопходно је да се пре отпочињања вожње прибави посебна дозвола коју издаје надлежни орган државе те стране уговорнице. Ако наведена дозвола ограничава кретање на одређени итинерер, превоз се може обавити само тим итинерером.

Члан 15.

Заштита животне средине

Стране уговорнице подстицаће у међународном друмском саобраћају коришћење возила која одговарају савременим стандардима безбедности и заштите животне средине.

Члан 16.

Обавезе превозника и прекршаји

(1) Превозник из државе једне од страна уговорница и његово возно особље дужни су да се придржавају прописа из области друмског саобраћаја и царинских прописа који важе на територији државе друге стране уговорнице.

(2) У случају тешких или поновљених прекршаја које је извршио превозник са пословним седиштем на територији државе једне од страна уговорница или његово возно особље непоштујући одредбе овог споразума или прописе из става 1. овог члана, надлежни орган државе друге стране уговорнице на чијој територији су извршени прекршаји обавештава о томе надлежни орган државе стране уговорнице на чијој територији се налази пословно седиште превозника и где је регистровано моторно возило, ради предузимања следећих мера:

1. позив превознику да се придржава важећих прописа (опомена),
2. привремено искључење из саобраћаја,
3. обустављање издавања дозвола превознику или одузимање већ издатих дозвола.

(3) Меру из става 2. тачка 2. овог члана може да предузме и надлежни орган државе стране уговорнице на чијој територији је извршен прекршај.

(4) Надлежни органи држава страна уговорница међусобно се обавештавају о предузетим мерама.

Члан 17.

Заштита података

Лични подаци се на основу овог споразума достављају у складу са националним законодавством и преузетим међународним обавезама из те области, уз поштовање следећих одредби:

1. примаоцу је дозвољено да користи те податке искључиво у наведену сврху и у складу са одредбама које прописује орган који доставља податке,
2. прималац обавештава орган који доставља податке, на његов захтев, о коришћењу достављених података и о резултатима који су њима постигнути,
3. лични подаци достављају се искључиво надлежним органима,
4. орган који доставља податке дужан је да води рачуна о тачности података које треба да достави, као и о неопходности и сразмерности у односу на циљ који се њиховим достављањем жели постићи. Он је при томе дужан да испоштује забрану достављања коју прописује национално законодавство државе стране уговорнице. Ако орган који доставља податке има разлога да сумња да се достављањем података крше одредбе националног законодавства или се наноси штета легитимним интересима лица чији се подаци достављају, они се неће доставити. У случају достављања нетачних података или података чије је достављање забрањено, неопходно је да се о томе одмах обавести прималац података. Прималац је дужан да достављене податке исправи или уништи,
5. лице на које се подаци односе, на свој захтев, биће информисано о суштини података и предвиђеној сврси њихове употребе. Обавеза давања информације не постоји ако се процени да јавни интерес да се информација не пружи превазилази интерес лица да добије ту информацију. Право лица да добије информацију о подацима који се односе на њега регулише се у складу са националним законодавством државе стране уговорнице на чијој територији је поднесен захтев за добијање информације,
6. одговорност за штету која се незаконитом радњом наноси лицу достављањем података на основу овог споразума, сносиће прималац у складу са националним законодавством. Он се према оштећеном не може оправдати тиме што је штету проузроковао орган који је доставио податке,
7. ако су националним законодавством државе стране уговорнице чији државни орган доставља податке предвиђени одређени рокови за брисање достављених личних података, орган који доставља податке указаће примаоцу на то. Прималац је дужан да након истека тих рокова избрише достављене податке. Ова обавеза не постоји ако су подаци у моменту истека тих рокова потребни за текући управни или судски поступак или за извршење кривичноправних санкција. Независно од ових рокова достављени лични подаци ће се брисати чим више нису потребни за сврху за коју су достављени,
8. орган који доставља и орган који прима личне податке обавезни су да сачине службену белешку о достављању и примању личних података,

9. орган који доставља и орган који прима личне податке обавезни су да достављене личне податке делотворно заштите од неовлашћеног приступа, неовлашћене измене или неовлашћеног објављивања.

Члан 18.

Мешовита комисија

Стране уговорнице образоваће Мешовиту комисију ради спровођења овог споразума и разматрања свих питања везаних за овај споразум и за међународни друмски саобраћај, као и ради споразумног решавања свих спорних питања. Мешовита комисија ће, по потреби, разрадити предлоге ради прилагођавања овог споразума развоју саобраћаја и измењеним правним прописима. У раду Мешовите комисије могу, по потреби, учествовати и представници других надлежних органа.

Члан 19.

Надлежни органи

Стране уговорнице обавестиће једна другу о надлежним органима из чл. 3, 4, 5, 7, 10, 14. и 16. овог споразума.

Члан 20.

Однос овог споразума према другим међународним споразумима

Овај споразум не утиче на права и обавезе страна уговорница које проистичу из других међународних споразума или других међународних обавеза.

Глава V

Завршне одредбе

Члан 21.

Ступање на снагу и важење Споразума

(1) Овај споразум ступа на снагу тридесетог дана од дана пријема последње ноте којом једна страна уговорница обавештава другу да су испуњени услови предвиђени националним законодавством за његово ступање на снагу. Меридаван је дан пријема обавештења.

(2) Ступањем на снагу овог споразума престаје да важи, у односу између Републике Србије и Савезне Републике Немачке, Споразум између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Савезне Републике Немачке о прекограничном друмском саобраћају путника и робе, од 16. јула 1964. године, који је последњи пут измењен разменом нота од 23. јула 1976. године.

(3) Овај споразум закључује се на неодређено време. Свака страна уговорница има право да га дипломатским путем, у писаној форми, откаже. У том случају овај споразум престаће да важи шест месеци од дана када је друга страна уговорница примила ноту о отказивању.

Члан 22.

Регистрација

Страна уговорница на чијој територији је потписан овај споразум, покренуће одмах након његовог ступања на снагу поступак његове регистрације код Секретаријата Уједињених нација у складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација, те ће обавестити другу страну уговорницу о завршеној регистрацији, чим то буде потврдио Секретаријат Уједињених нација, уз навођење регистрационог броја Уједињених нација.

Сачињено у Лајпцигу дана 23. маја 2013. године у два оригинална примерка, сваки на српском и немачком језику, с тим да су оба текста подједнако обавезујућа.

За Владу
Републике Србије

За Владу
Савезне Републике Немачке

Иво Висковић, с.р.

Петер Рамзауер, с.р.

Јерг Ранау, с.р.

Члан 3.

Надлежни орган за спровођење овог споразума је министарство надлежно за послове саобраћаја.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.